

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 18.6.2007
KOM(2007) 328 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

**enligt artikel 9 i rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot
korruption inom den privata sektorn**

{SEK(2007) 808}

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

enligt artikel 9 i rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn

1. INLEDNING

Rådet¹ antog rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn² enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen. Enligt skäl 10 i ingressen är målet med detta rambeslut

”i synnerhet att se till att såväl aktiv som passiv korruption inom den privata sektorn straffbeläggs i alla medlemsstater, att även juridiska personer kan ställas till ansvar för dessa brott och att påföljderna för brotten är effektiva, proportionerliga och avskräckande”.

Centralt är kravet på att medlemsstaterna³ skall straffbelägga två typer av beteenden som beskrivs i artikel 2 i rambeslutet:

- lova, erbjuda eller ge en person inom den privata sektorn en otillbörlig förmån för att denna person i strid med sina skyldigheter skall utföra eller underlåta att utföra en handling,
- begära eller ta emot en otillbörlig förmån, eller acceptera ett löfte om en sådan förmån, för att i strid med sina skyldigheter inom den privata sektorn utföra eller underlåta att utföra en handling.

Kommissionen anser att det är av yttersta vikt att ta itu med korruption oavsett var den förekommer. Korruption inom den privata sektorn påverkar konkurrenskraften och den ekonomiska utvecklingen. Genom att ta itu med korruption inom den privata sektorn stärker medlemsstaterna den inre marknaden och sina ekonomier. Åtgärderna får dessutom positiva följder för förbindelserna med Europeiska gemenskapens externa handelspartners.

Utveckling av verktyg

Europeiska gemenskaperna har under lång tid prioriterat det förebyggande arbetet och kampen mot korruption. Flera bestämmelser om korruption antogs från 1995 och framåt, före den gemensamma åtgärden om korruption inom den privata sektorn. Tidigare bestämmelser var bland annat:

- Konventionen från 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och därmed sammanhängande protokoll⁴.

---

¹ Vid det 2524e mötet i Europeiska unionens råd (jordbruk och fiske) i Bryssel den 22 juli 2003.

² EUT L 192, 31.7.2003, s. 54.

³ I den här rapporten kommer termen ”medlemsstaterna” att användas om EU-25. Rumänien och Bulgarien kommer att uppmannas att bidra till eventuella kommande rapporter.

⁴ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

- Konventionen från 1997 om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i⁵.

Därefter riktades uppmärksamheten mot den privata sektorn, och den gemensamma åtgärden om korruption inom den privata sektorn utarbetades (gemensam åtgärd av den 22 december 1998 (98/742/RIF)⁶. Den gemensamma åtgärden sågs som ett första steg mot en lösning på korruptionens effekter på den inre marknaden och internationell handel. I åtgärden uppmanades medlemsstaterna att anta

- bestämmelser om straff för såväl aktiv som passiv korruption inom den privata sektorn, åtminstone om beteendet ledde till en snedvridning av konkurrensen vid upphandling, och

- bestämmelser om juridiska personers ansvar för aktiv korruption.

Bestämmelser som andra organ antagit om korruption inom den privata sektorn

I slutet av 1990 antog också Europarådet en rad åtgärder och bestämmelser som reglerade olika aspekter på korruption, däribland den straffrättsliga konventionen om korruption.⁷ Konventionen innehåller artiklar om korruption inom den privata sektorn (artikel 7 avser aktiv korruption och artikel 8 passiv korruption). Bestämmelserna är bredare än den gemensamma åtgärden och rambeslutet, eftersom de inte begränsas till beteenden som snedvrider konkurrensen. Konventionen innehåller också en bestämmelse (artikel 18) om juridiska personers ansvarighet som är smalare än den i rambeslutet och som inte omfattar passiv korruption. I både rambeslutet och konventionen sägs att begreppet ”juridisk person” bygger på definitionen i tillämplig nationell lag, men tillämpningsområdet kan vara bredare enligt rambeslutet eftersom det uttryckligen avser även passiv och aktiv korruption vid affärsverksamhet inom vinstdrivande företag och ideella organisationer.

Hittills har Europarådets straffrättsliga konvention om korruption undertecknats av alla medlemsstater men ratificerats bara av 19 länder.⁸ Vissa medlemsstater har utnyttjat möjligheten att under ratificeringen reservera sig mot en eller flera av de tidigare nämnda artiklarna.⁹ Europarådets grupp av stater mot korruption (GRECO) gjorde 2003–2005 en andra utvärdering av hur medlemmarna uppfyllt sina skyldigheter avseende bestämmelserna om juridiska personers ansvar i artikel 18, men inte avseende artiklarna 7 och 8 om korruption inom den privata sektorn. I den här rapporten görs därför inga korshänvisningar till Europarådets utvärderingar.

FN har också antagit bestämmelser om korruption inom den privata sektorn. Enligt artikel 12 i FN-konventionen om korruption (UNCAC) från 2003 är de deltagande staterna inte skyldiga att straffbelägga korruption inom den privata sektorn. Konventionen begränsas huvudsakligen till att uppmana de deltagande staterna att vidta åtgärder för att förebygga korruption inom den privata sektorn, förbättra normerna för redovisning och revision, främja öppenhet samt

---

⁵ EGT C 195, 25.6.1997, s. 2.

⁶ Gemensam åtgärd av den 22 december 1998 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen rörande korruption inom den privata sektorn (98/742/RIF), EGT L 358, 31.12.1998, s. 2-4.

⁷ Straffrättslig konvention om korruption (ETS nr 173, Strasbourg den 27 januari 1999) <http://conventions.coe.int/Treaty/EN/Treaties>

⁸ Konventionen har inte ratificerats av Österrike, Frankrike, Tyskland, Grekland, Italien och Spanien.

⁹ Belgien, Tjeckien och Polen har reserverat sig mot artiklarna 7 och 8. Förenade kungariket har reserverat sig mot artikel 7 och Ungern mot artikel 8.

tillämpa civila, administrativa eller straffrättsliga påföljder på bristande efterlevnad av bestämmelserna.

Det danska initiativet

I juli 2002 lade Danmark fram ett förslag till ramdirektiv¹⁰ som skulle ersätta den gemensamma åtgärden.

Initiativet var mer omfattande än tidigare förslag eftersom det särskilt angav att korruption utgör ett hot mot rättssamhället, snedvrider konkurrensen och hindrar en sund ekonomisk utveckling (skäl 7 i ingressen). I initiativet sägs att målet med rambeslutet var

”i synnerhet att se till att såväl aktiv som passiv korruption inom den privata sektorn straffbeläggs i alla medlemsstater, att även juridiska personer kan ställas till ansvar för dessa brott och att påföljderna för brotten är effektiva, proportionerliga och avskräckande” (skäl 8 i ingressen).

Antagande av rambeslutet

Vid det möte då rådet antog bestämmelserna gjorde tre medlemsstater (Tyskland, Irland och Italien) uttalanden som togs till protokollet. Irland förklarade att definitionen av ”pliktförsummelse” i artikel 1 i rambeslutet om kampen mot korruption inom den privata sektorn, vilken avser ”illojalt beteende”, inte omfattar påtalande av oegentligheter (whistle-blowing). Tyskland förklarade att uttrycket ”i samband med kommersiell verksamhet” i artikel 2.1 tolkas i betydelsen att hänvisning görs till verksamhet angående köp av varor eller kommersiella tjänster. Både Tyskland och Italien begränsade tillämpningsområdet för artikel 2.1 till sådana gärningar som innefattar, eller kan innefatta, snedvridning av konkurrensen i samband med förvärv av varor eller kommersiella tjänster (artikel 2.3).

2. RAPPORTENS SYFTE OCH UTVÄRDERINGSMETOD

Rådets rambeslut är bindande för medlemsstaterna i fråga om det resultat som skall uppnås, men landet får besluta om former och metoder. Rådets rambeslut har inte direkt effekt.

Eftersom kommissionen inte har någon behörighet inom den tredje pelaren för att inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstaterna, begränsas den här rapporten till att redovisa vilka genomförandeåtgärder som vidtagits.

Rapporten inriktas på artiklarna 1-7 (med en kortfattad hänvisning till artikel 10 vid behov) och tar hänsyn till medlemsstaternas uttalanden i fråga om artiklarna 2 och 7. Rapporten går inte in på artiklarna 8, 9 eller 11 eftersom de inte kräver några genomförandebestämmelser.

Kommissionens rapport bygger på samma allmänna utvärderingskriterier som användes 2001¹¹ för att utvärdera genomförandet av rambeslutet (effektivitet, klarhet och förutsägbarhet, full tillämpning och genomförande inom tidsfristen). Särskilda kriterier för rambeslutet används också, och närmare detaljer ges i samband med analysen av de enskilda artiklarna nedan.

---

¹⁰ Konungariket Danmarks initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om kampen mot korruption inom den privata sektorn, EGT C 184, 2.8.2002, s. 5.

¹¹ KOM(2001) 771, 13.12.2001, punkt 1.2.2.

Enligt artikel 9.1 i rambeslutet skulle medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rambeslutet före den 22 juli 2005. Enligt artikel 9.2 skulle medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt rambeslutet införlivas med deras nationella lagstiftning.

Två medlemsstater (Nederländerna och Finland) lämnade in nationella bestämmelser till kommissionen i förtid. Ytterligare 21 medlemsstater lämnade därefter in sina svar, däribland Tjeckien som lämnade in förslag till nationell lagstiftning (utom avseende artiklarna 5 och 6). Grekland och Spanien uppgav att de höll på att utarbeta lagstiftning men har hittills inte lämnat in några texter. Cypern och Malta har ännu inte svarat.

Många medlemsstater framhöll i följebrev uttalanden de önskade göra, andra utnyttjade möjligheten att lämna in ett följebrev och jämförelsetabeller för att förklara de allmänna och särskilda lösningarna i den nationella lagstiftningen och ge relevanta hänvisningar till lagrum. Danmark har inte lämnat in någon text till stöd för sin mycket detaljrika kommentar om de nationella genomförandebestämmelserna och flera medlemsstaters svar är ofullständiga på vissa punkter. Vilka punkter det rör sig om anges nedan när bestämmelserna diskuteras närmare.

I den här rapporten analyseras genomförandebestämmelser och lagstiftning som lämnats in av 20 medlemsstater samt Tjeckiens kommentarer till föreslagen lagstiftning.

Artikel 1 – Definitioner

Få medlemsstater har ens delvis besvarat frågan om den här artikeln. Vissa medlemsstater hävdade uttryckligen att frågan var onödig. Kommissionen anser dock att det är viktigt att få information om hur definitionerna tillämpas i den nationella lagstiftningen för att få klarhet i hur begreppen hanteras nationellt. Om uppgifterna saknas kan kommissionen inte vara säker på att rambeslutet genomförts korrekt – som exempel kan nämnas att upplysningar om hur en juridisk person definieras är avgörande för att kunna analysera genomförandet av artikel 5.

Artikel 2 – Aktiv och passiv korruption inom den privata sektorn

Artikel 2 är den springande punkten i 2003 års rambeslut. Artikeln innehåller definitioner och beskrivningar av aktiv och passiv korruption. Dessutom utvidgar den förseelsernas räckvidd till att omfatta även andra beteenden än sådana som berör den inre marknaden, om inte medlemsstaten uttryckligen motsatt sig detta i en förklaring.

Artikel 2 blev mycket problematisk för de flesta av de 20 medlemsstaterna som besvarat enkäten. Bara Belgien och Förenade kungariket har genomfört alla aspekter av artikeln korrekt. Med undantag för ett av kraven i artikel 2.1 har även Portugal och Irland genomfört artikeln korrekt. Medlemsstaterna har i viss mån straffbelagt aktiv och passiv korruption inom den privata sektorn men en rad frågor har inte fått någon tillfredsställande lösning. Detta är ett allvarligt problem eftersom utelämnandena innebär att lagstiftningen enkelt kan kringgås. Medlemsstaterna uppmanas att ta itu med luckorna i lagstiftningen snarast.

Kravet på att medlemsstaterna skulle **straffbelägga aktiv och passiv korruption i samband med kommersiell verksamhet** fastställs i artikel 2.1 För att underlätta analysen har de nationella bestämmelserna bedömts mot bakgrund av de sju formuleringarna av rekvisiten i artikel 2.1 a (aktiv korruption) och artikel 2.1 b (passiv korruption). Eftersom de flesta

medlemsstater antagit likalydande lagstiftning för båda förseelserna inriktas nedanstående kommentarer bara på aktiv korruption (artikel 2.1 a). De sju formuleringarna är följande:

- *"lova, erbjuda eller ge"*

Elva medlemsstater har genomfört rekvisitet men sju (Estland, Ungern, Italien, Nederländerna, Polen, Portugal och Slovakien) utelämnade "erbjuda", Luxemburg utelämnade "ge" och Lettland utelämnade "lova".

- *"direkt eller genom en mellanhand"*

Alla 20 medlemsstaterna har bestämmelser om direkt korruption. Men åtta medlemsstater (Österrike, Tyskland, Finland, Italien, Nederländerna, Polen, Sverige och Slovenien) utelämnade "mellanhand" eller bytte perspektiv för att betona mellanhandens ansvar (Estland) istället för att lägga vikten vid den person som utnyttjar mellanhanden.

- *"en person som i någon egenskap leder eller arbetar för"*

Vissa medlemsstater (Österrike, Tyskland, Lettland och Sverige) beaktade inte hela räckvidden av "leder", andra (Italien, Luxemburg, Lettland och Polen) beaktade inte "arbetar för" medan Estland inte lämnade några uppgifter på denna punkt.

- *"ett företag inom den privata sektorn"*

Detta rekvisit reglerades tydligt av 18 medlemsstater. Estland lämnade inga uppgifter och Luxemburg lämnade ingen definition på "företag".

- *"en otillbörlig förmån, oavsett art"*

Fjorton medlemsstater genomförde rekvisitet. Fem medlemsstater (Tyskland, Estland, Finland, Litauen och Nederländerna) tog inte ställning i fråga om immateriella förmåner. Irland uppgav att lagstiftning i frågan var under utarbetande.

- *"för egen räkning eller för tredje mans räkning"*

Frankrike och Estland lämnade inga uppgifter om punkten. Bland de medlemsstater som svarade har 16 straffbelagt otillbörliga förmåner för egen räkning eller för tredje mans räkning, medan Italien och Nederländerna utelämnat tredje man i de nationella bestämmelserna.

- *"i strid med sina skyldigheter utföra eller underlåta att utföra en handling"*

Tretton medlemsstater genomförde rekvisitet. Fyra medlemsstater (Ungern, Polen, Sverige och Slovenien) har inte reglerat "underlåta" medan Tyskland och Litauen inte reglerat "i strid med sina skyldigheter". Estland lämnade inga uppgifter på denna punkt.

I fråga om korruption vid **ideella organisationer** (artikel 2.2) saknades ofta underlag för analys. När material kunnat inhämtas på annat håll, t.ex. avseende artikel 5 om juridiska personer ansvar, har detta använts som underlag. Trots det är uppgifterna om rättsläget fortfarande ofullständiga i fråga om tio medlemsstater (Österrike, Finland, Ungern, Italien, Litauen, Luxemburg, Lettland, Polen, Sverige och Slovakien).

Enligt rambeslutet (artikel 2.3) får medlemsstaterna begränsa tillämpningsområdet för aktiv och passiv korruption till sådana gärningar som innefattar snedvridning av konkurrensen om de lämnar en förklaring om detta. Artikel 2.4 i rambeslutet innehåller bestämmelser om att sådana förklaringar skulle lämnas till rådet när rambeslutet antogs och att de dessutom bara skulle gälla i fem år från och med den 22 juli 2005. Enligt artikel 2.5 skall rådet innan denna frist löper ut överväga om det skall vara möjligt att förnya förklaringarna. Förklaringar som medlemsstaterna lämnat har beaktats, oavsett om de enligt artikel 2.3 lämnats formellt till rådet eller bara i foljebrevet tillsammans med genomförandebestämmelserna. Förklaringar har lämnats av Tyskland, Italien och Polen. Rådet skall enligt artikel 2.5 före den 22 juli 2010 se över om förklaringarna får förnyas. Även Österrike lämnade en förklaring som åberopade undantagsklausulen i artikel 2.3 avseende alla delar av artikel 2 som inte genomförts. Kommissionen anser att Österrikes agerande går utöver tillämpningsområdet för artikel 2.3 och uppmanar landet att ompröva sin hållning.

Artikel 3 – Anstiftan, medhjälp och främjande

Artikeln inriktas på medgärningsmannaskap till korruption genom anstiftan, medhjälp och främjande. Artikeln avser inte försök.

Generellt har artikeln genomförts i hög grad – rekvisitet i artikel 3 har genomförts av 18 medlemsstater (Österrike, Belgien, Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Ungern, Irland, Italien, Litauen, Luxemburg, Lettland, Nederländerna, Polen, Portugal, Sverige, Slovakien, Slovenien och Förenade kungariket utom Skottland).

Artikel 4 – Straffrättsliga och andra påföljder

Artikel 4.1 innehåller krav på att gärningarna skall beläggas med ”effektiva, proportionerliga och avskräckande” straffrättsliga påföljder. I artikel 4.2 sägs dessutom att medlemsstaterna skall inrätta en straffskala med minst ett till högst tre års fängelse för aktiv och passiv korruption. Däremot görs inga hänvisningar till andra typer av straff för mindre allvarlig aktiv eller passiv korruption. Artikel 4.3 är nyskapande på så sätt att den kräver att medlemsstaterna, i enlighet med sina författningsenliga regler och principer, under vissa omständigheter temporärt kan ålägga fysiska personer förbud mot att fortsätta bedriva viss affärsverksamhet eller en jämförbar affärsverksamhet i en liknande ställning eller egenskap.

Flera medlemsstater utelämnade i uppgifterna om artikel 4.1 bestämmelserna om straff enligt artikel 3. Där så varit möjligt har uppgifterna om artikel 3 kompletterats.

Artikel 4 genomfördes fullständigt av elva medlemsstater (Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Irland, Italien, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen och Sverige).

Österrike har fastställt ett maximalt fängelsestraff inom den skala som anges i artikel 4.2 i rambeslutet.

De flesta medlemsstater har infört rekvisiten i artikel 4.3.

Artikel 5 – Juridiska personers ansvar

Frågan om juridiska personers ansvar är problematisk i vissa medlemsstater. Tre medlemsstater (Österrike, Italien och Slovakien) håller antingen på att utarbeta lagstiftning i frågan eller har som i Slovakien fått lagförslaget avvisat av parlamentet, varför varken artikel

5 eller 6 i rambeslutet genomförts. Irland håller på att utarbeta särskild lagstiftning om artikel 5.2.

Bara fem medlemsstater har fullt ut genomfört artikel 5 (Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen och Slovenien). Hela 13 medlemsstater har genomfört artikel 5.1 medan artikel 5.2 genomförts av något färre (sex medlemsstater) och artikel 5.3 av tio medlemsstater. Den främsta svårigheten med analysen var bristande information från medlemsstaterna, i synnerhet avseende artikel 5.2–5.3. Eftersom tre medlemsstater som sagt ännu inte har någon gällande lagstiftning om artikel 5 bör artikeln granskas närmare i eventuella senare rapporter.

Artikel 6 – Påföljder för juridiska personer

Tre medlemsstater (Österrike, Italien och Slovakien) har enligt ovan inte antagit några genomförandebestämmelser till artiklarna 5 och 6. Luxemburg uppger att man utarbetar lagstiftning om böter för juridiska personer.

Eftersom både artikel 5 och 6 avser juridiska personer har genomförandegraden för artikel 6 påverkats av medlemsstaternas svårigheter eller luckor i lagstiftningen eller uteblivna uppgifter om artikel 5. Fem medlemsstater har fullt ut genomfört artikeln (Danmark, Litauen, Nederländerna, Polen och Slovenien). Flera medlemsstater bör lämna ytterligare uppgifter för att rättsläget skall kunna analyseras.

De medlemsstater (Belgien och Finland) som bara lämnat uppgifter om bötesbelopp i annan valuta än euro uppmanas att lämna in straffskalan i euro för bedömning.

Artikel 7 – Behörighet

Kommissionen inser att behörighetsfrågor är ett standardinslag i rambeslut men uppmanar ändå medlemsstaterna att lämna lika utförliga uppgifter om sådana artiklar som om tematiska artiklar. Eftersom medlemsstaternas svar på frågan om artikeln är inbördes mycket ojämna har kommissionen nu en ofullständig bild av genomförandet. Medlemsstaterna uppmanas att komplettera uppgifterna för eventuella framtida rapporter.

Bristen på information har lett till att genomförandegraden ansetts vara låg – med utgångspunkt i lämnade uppgifter kan endast tre medlemsstater (Danmark, Tyskland och Förenade kungariket) anses ha genomfört artikeln. Vidare saknas närmare uppgifter om brott som *delvis* begås på medlemsstatens territorium (artikel 7.1 a). Det är naturligtvis möjligt att medlemsstaternas nationella lagstiftning förutsätter att behörighetsregler för brott som begås på deras territorium även avser denna aspekt, men utan någon uttrycklig hänvisning i antingen de nationella bestämmelserna eller i följebrevet kan detta antagande inte göras i analysen. Det framkom sedermera att få medlemsstater utnyttjat möjligheten att enligt artikel 7.1 c anse sig behöriga även i fråga om brott som begåtts till förmån för en juridisk person som har sitt säte inom medlemsstatens territorium. Antingen har medlemsstaterna i en förklaring avstått från möjligheten, eller så har de inte alls lämnat några upplysningar om saken i sina svar.

Artikel 10 – Territoriell tillämpning

Förenade kungariket uppgav angående artikel 10 att Gibraltar har för avsikt att genomföra åtgärden så snart lagstiftningsprocessen tillåter, men har hittills inte lämnat in några genomförandebestämmelser.

Pågående lagstiftningsarbete – Tjeckien

Tjeckien lämnade in ett följebrev och en jämförelsetabell med valda delar av sitt förslag till straffrättslig lagstiftning. Med undantag för artiklarna 5 och 6 fick kommissionen veta att lagförslaget var förenligt med bestämmelserna i rambeslutet. Tjeckien har dock inte informerat kommissionen om hur behandlingen av lagförslaget fortskridit, och eftersom texten fortfarande tycks vara föremål för ändringsförslag från det nationella parlamentet kan kommissionen bara ge allmänna kommentarer i bilagan till den här rapporten.

3. NÄSTA ETAPP FÖR RAMBESLUTET

Kommissionen tar tillfället i akt att framhålla två frågor som bör tas upp under kommande år.

- Omarbetning

Rådets rambeslut om kampen mot korruption inom den privata sektorn är en sådan bestämmelse som påverkas av EG-domstolens dom i mål C-176/03, kommissionen mot rådet, vilket också anges i kommissionens meddelande av den 24 november 2005 om följderna av EG-domstolens dom av den 13 september 2005 (KOM(2005) 583 slutlig). Enligt domen skulle den rättsliga grunden för rådets rambeslut behöva justeras. Hur detta påverkar rådets rambeslut och vilken metod som bör användas kommer att behandlas vid en senare tidpunkt.

- Rådets översyn av artikel 2 enligt artikel 2.5

Enligt artikel 2.4 skall medlemsstaternas förklaringar enligt artikel 2.3 upphöra att gälla den 21 juli 2010. Innan dess skall rådet enligt artikel 2.5 se över artikel 2 ”för att överväga om det skall vara möjligt att förnya förklaringar som lämnats i enlighet med punkt 3”. Sådana förklaringar har lämnats av fyra medlemsstater (Österrike, Tyskland, Italien och Polen).

4. SLUTSATS

Rambeslut¹² är till sin natur bindande för medlemsstaterna när det gäller de resultat som skall nås. Däremot får landet självt välja hur och i vilken form bestämmelserna genomförs. Rambeslut har inte direkt effekt. Kommissionen har ingen behörighet inom den tredje pelaren för att inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstaterna och därför har rapporten begränsats till att redovisa vilka genomförandeåtgärder som vidtagits av 23 medlemsstater (eller 20 av de skäl som redovisats ovan).

Sammanfattande tabell: genomförande i 20 medlemsstater

I = Inga eller otillräckliga uppgifter N = Ej genomfört P = Delvis genomfört T = Helt genomfört

---

¹² Artikel 34.2 b i fördraget om Europeiska unionen.

Medlemsstat	Artikel 1	Artikel 2	Artikel 3	Artikel 4	Artikel 5	Artikel 6	Artikel 7.1
AT	I (LP) I (BofD)	P	T	P	N	N	I
BE	T (LP) T (BofD)	T	T	I	P	I	P
DE	I (LP) I (BofD)	P	T	T	P	P	T
DK	T (LP) I (BofD)	P	T	T	P	T	T
EE	T (LP) T (BofD)	P	T	T	P	P	I
FI	T (LP) I (BofD)	P	T	T	P	P	I
FR	I (LP) T (BofD)	P	I	P	P	I	I
HU	T (LP) I (BofD)	P	T	P	I	P	P
IE	T (LP) T (BofD)	P	T	T	P	P	P
IT	I (LP) I (BofD)	P	T	T	N	N	P
LT	T (LP) T (BofD)	P	T	T	T	T	I

LU	I (LP) I (BofD)	P	T	T	T	P	P
LV	I (LP) I (BofD)	P	T	P	P	P	P
NL	I (LP) T (BofD)	P	T	T	T	T	P
PL	T (LP) T (BofD)	P	T	T	T	T	P
PT	T (LP) T (BofD)	P	T	P	P	P	P
SE	I (LP) I (BofD)	P	T	T	P	P	P
SK	I (LP) I (BofD)	P	T	P	N	N	P
SI	T (LP) I (BofD)	P	T	P	T	T	P
UK	T (LP) I (BofD)	T	T (England, Wales och Nordirland) I (Skottland)	P	P	P	T
Genomfört totalt	10 (LP) 8 (BofD)	2	18	11	5	5	3

(LP) = Juridisk person (BofD) = I strid med skyldigheterna

Avslutande anmärkningar

Kommissionen är bekymrad över att genomförandet av rådets rambeslut ännu är i inledningsskedet i många medlemsstater. Kommissionen erinrar medlemsstaterna om den vikt

som läggs vid kampen mot korruption inom den privata sektorn.¹³ Kommissionen noterar vidare att frågan tillskrivs samma vikt i Europarådets straffrättsliga konvention om korruption från 1999 och i FN-konventionen om korruption från 2003. Stark och heltäckande nationell lagstiftning är grunden för ett effektivt skydd av den privata sektorn mot denna typ av ekonomiskt hot.

Kommissionen uppmanar alla medlemsstater att beakta rapporten och lämna ytterligare upplysningar till kommissionen och rådets generalsekretariat för att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 9 i rambeslutet. Kommissionen uppmuntrar dessutom medlemsstater som uppgivit att lagstiftning är under beredning att anta denna så snart som möjligt och lämna in texterna till rådets generalsekretariat och till kommissionen för analys. Denna uppmaning riktas särskilt till Grekland och Spanien som 2005 uppgav att de förberedde lagförslag men som ännu inte lämnat några ytterligare upplysningar. Kommissionen noterar slutligen med oro att två medlemsstater (Cypern och Malta) i strid med artikel 9 ännu inte besvarat enkäten och uppmanar dem att snarast lämna uttömmande upplysningar om genomförandet.

Det bilagda interna arbetsdokumentet ger en närmare analys av de nationella genomförandeåtgärder som kommissionen analyserat.

---

¹³

Skäl 9 i ingressen till rambeslutet.